

Z d ô v o d o v:

Zmätočná sťažnosť bola založená na dôvodoch zmätku podľa § 385, č. 1 a), b), 2, 3 tr. p. Dôvod zmätku podľa § 385, č. 1 a) tr. p. bol neprávom uplatňovaný námietkou, že chýba tu náležitosť skutkovej povahy trestného činu podľa § 43 tr. nov., totiž zúmyselné získanie ženy ku smilstvu. Odvolací súd zistil, že obžalovaný vo svojom dome, v ktorom do r. 1923 bol nevestinec, udržovaný jeho matkou, prenajímal v r. 1931 8 samostatných, jednoducho zariadených izieb výhradne prostitútkam za tak vysoké nájomné, ktoré by iný nájomník neplatil, že povolil prostitútkam v jeho dome prijímať návštevy mužov aj v noci a že vrátny bol povinný za poplatok otvárať bránu aj neznámym mužom, ktorí vyhľadávali prostitútky. Z týchto zistení plynie bezpochybné, že obžalovaný týmto svojím jednaním pre svoj zisk zúmyselne sprostredkoval smilné styky medzi prostitútkami u neho ubytovanými a mužmi. Nejde tu o taký prípad, že obžalovaný azda len nezabránil takýmto stykom, lež obžalovaný cieľavedome zariadil všetko tak, aby v jeho dome bývajúcim prostitútkam čo najviac umožnil vykonávať nemravnú živnosť, aby mohly čo najviac peňazí vyrobiť a aby boly v stave platiť vysoké nájomné. V tomto jednaní obžalovaného je obsažené aj »získanie žien ku smilstvu«, lebo obžalovaný tým, že prenajímal pokoje len prostitútkam k ich smilným stykom s mužmi a že vrátnemu v tomto dome nariadil, aby aj neznámym mužom dovoľoval prichádzať do domu a vyhľadávať prostitútky, získal prostitútky ku prevádzaniu smilstva. Nešlo tu len o prenajímanie bytu pre každého nájomníka, ktorý sa hlásil o byt, lež o prenajímanie zariadených izieb výhradne prostitútkam a aj o inakšie umožnenie ich stykov s mužmi. Neprávom bol ďalej uplatňovaný tiež dôvod zmätku podľa § 385, č. 1 b) tr. p. preto, že trestný čin bol vraj mylne podradený pod ustanovenie § 45, č. 4 tr. nov. Obžalovaný sám doznal, že prenajímal pokoje výhradne prostitútkam, lebo iný nájomník by mu neplatil tak vysoké nájomné. Na základe tohoto doznania ako aj na základe tej ďalšej zistenej skutočnosti, že nájomné, ktoré obžalovaný požadoval, skutočne nezodpovedalo miestnym pomerom, odvolací súd správne uzatváral, že obžalovaný jednal zo zisťnosti. Bolo-li však ďalej zistené, že obžalovaný urobil si zo svojho trestného jednania stály prameň výživy, je tu naplnená aj náležitosť § 45, č. 4 tr. nov., že totiž obžalovaný zaoberal sa kuplierstvom po živnostensky. Dôvody zmätku podľa § 385, č. 1 a), b) tr. p. sa tu tedy nevyskytujú.

Čís. 4968.

Bol-li obžalovaný na odvolacom hlavnom pojednávaní zastúpený osobitným obhájcom, niet podľa § 425, odst. 2 tr. p. zákonného dôvodu, aby rozhodnutie odvolacieho súdu bolo vyhlásené, alebo za podmienok § 329, odst. 3 tr. p. doručené obžalovanému. V takom prípade lehota k ohláseniu zmätočnej sťažnosti začína i pre obžalovaného odo dňa, kedy bolo rozhodnutie odvolacieho súdu vyhlásené obhájcomi.

(Rozh. zo dňa 7. apríla 1934, Zm IV 683/33.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti F. B. pre prečin rušenia obecného mieru a i. následkom zmätočnej sťažnosti obžalovaného v neverejnom zasedaní senátu takto sa u s n i e s o l: Zmätočná sťažnosť sa odmieta.

D ô v o d y:

Obžalovaný bol už rozsudkom prvostupňového súdu odsúdený pre viac trestných činov. K jeho odvolaniu odvolací súd po prevedení odvolacieho hlavného pojednania v prítomnosti osobitného obhájcu čiastočne sprostil obžalovaného obžaloby a vymeral nový trest. Osobitný obhájca pri vyhlásení rozsudku u odvolacieho súdu dňa 27. septembra 1932 vyhradil si 3dňovú lehotu k ohláseniu zmätočnej sťažnosti, avšak ani behom tejto ju neohlásil. Po vrátení spisov súdu prvej stolice tento súd vyhlásil rozsudok odvolacieho súdu obžalovanému dňa 16. novembra 1933 a obžalovaný ohlásil vtedy zmätočnú sťažnosť čo do viny a trestu. Táto zmätočná sťažnosť je opozdená, lebo obžalovaný bol pri odvolacom hlavnom pojednávaní zastúpený svojím obhájcom a preto vyhlásenie rozsudku odvolacieho súdu pri odvolacom pojednávaní dňa 27. septembra 1932 platilo aj pre obžalovaného a od tohoto dňa mala sa rátať 3dňová lehota k ohláseniu zmätočnej sťažnosti. Nebol tu prípad odst. 2 § 425 tr. p. a rozsudok odvolacieho súdu nemal byť vyhlásený obžalovanému prvostupňovým súdom. Druhé vyhlásenie rozsudku bolo zbytočné, priečilo sa zákonu a preto nemohlo založiť pre obžalovaného novú lehotu ku podaniu opravného prostriedku. Preto ohlásenie zmätočnej sťažnosti, ktoré sa stalo 16. novembra 1933, tedy po uplynutí zákonitej 3dňovej lehoty, bolo odmietnuté podľa 3. odst. § 434 tr. p. bez preskúmania veci (§ 30 por. nov.).

Čís. 4969.

Súd porušil zákaz reformationis in peius (§ 4, odst. 6, zák. čís. 8/24 Sb. z. a n.), ak v novom rozsudku uložil obžalovanému dlhší trest na slobode a väčší trest peňažitý, b á r s l e n p o d m i e n e č n e, j e s t l i ž e v prvom rozsudku vymeral obžalovanému trest na slobode i na peniazoch nižší, avšak bezpodmienečný.

(Rozh. zo dňa 7. apríla 1934, Zm IV 708/33.)

Najvyšší súd preskúmal trestnú vec proti M. V., obžalovanému pre prečin podvodu, a na základe verejného pojednania, konaného následkom opravného prostriedku generálneho prokurátora cieľom zachovania právnej jednotnosti, vyniesol tento r o z s u d o k: Opravnému prostriedku pre zachovanie právnej jednotnosti, podanému generálnou prokuratúrou podľa § 441 tr. p., sa vyhovuje a vyslovuje sa, že právoplatným rozsudkom okresného súdu v K. zo dňa 5. apríla 1932, pokiaľ ním obžalovanému M. V. pre prečin podvodu podľa § 50 tr. nov. a § 380 tr. zák. bol uložený podľa § 383-I/1 tr. zák. trest väzenia v trvaní 10 dní a peňažitý trest 50 Kč, tedy trest vyšší ako trest uložený rozsudkom tohože okresného súdu zo dňa 26. januára 1932, totiž